

TORINSKO PLATNO I SVETO LICE NA VELU IZ MANOPPELLA / FOTO: SANTA SINDONE/FACEBOOK: MANOPPELLO.EU

Na mrežnim stranicama Hrvatske katoličke mreže (HKM) objavljujemo drugi dio (od ukupno šest dijelova) feljtona o zasigurno dvije najpoznatije relikvije u kršćanskom, katoličkom, svijetu - Torinskom platnu i Svetom Licu na velu iz Manoppella. Mnogi povijesni izvori, ali i brojna recentna znanstvena istraživanja na ove dvije kršćanske relikvije, ukazuju da se radi o materijalnim dokazima o postojanju Isusa Krista: o njegovom životu, mucu na križu, uskrснуću nakon što je iskrvario i umro od posljedica pribijanja na križ, probijanja tijela kopljem te drugim nemilosrdnim zlostavljanjima dok je visio na križu.

22.05.2021. / 14:05 / Ivan Matić

Povijesni put dviju najpoznatijih kršćanskih relikvija

Torinsko platno i Sveto Lice na velu iz Manoppella, iako se vjeruje da su dio triju svetih tkanina koje se povezuju s mučenim, umrlim i uskrslim Isusom Kristom (platno, veo-rubac i sudarij-pokrov) nisu imale isti povijesni put, odnosno prema dostupnim povijesnim podacima nisu u isto vrijeme bile pronađene, točnije, kršćanski svijet nije se u isto vrijeme doznao za njih.

Torinsko platno / Foto: Vatican Media

Vjeruje se da je Sveto Platno (Santa Sindone) pronađeno u Jeruzalemu 30. godine poslije Krista, a isto se spominje i u sva četiri evanđelja, a kod sv. Ivana evanđeliste spominje se i „pokrov za lice“.

„Uto ude i Šimun Petar koji je išao s njim i ude u grob. Ugleda povoje gdje leže i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu“ (Iv 20,6-7)

Tkanina za koju se vjeruje da je njome bio pokriven umrli Isus Krist nakon muke i smrti na križu na Golgoti u Jeruzalemu dužine je 442 cm, a širine 113 cm. Duž cijele duljine Svetog Platna prišivena je i traka širine 8 cm. Platno je boje bjelokosti, s uzorkom tkanine „riblje kosti“, izrađeno je na drvni egipatski način.

Mnoge podudarnosti u crtama lica Krista na novčićima s onima na Svetom Platnu

Usto, lik koji se nazire na platnu u mnogočemu se podudara s likom na zlatnom bizantskom novcu iz 7. stoljeća, tzv. solidu, na kojemu je bilo ugravirano lice Isusa Krista koje, usputno rečeno, nevjerojatno podsjeća na lice na Torinskom platnu. Čak se navodi da je više od stotinu podudarnosti u crtama lica Krista na novčićima s onima na licu koje je oslikano na Svetom Platnu.

Nadalje, većina povijesnih izvora koji se bave ovom temom navodi da se sve do 1204. godine Sveto Platno nalazilo u Konstatinopolisu, gradu koji je osnovan 330. godine kao središte kršćanskog istoka (današnje ime mu je Istanbul i najveći je turski grad, no nije i glavni grad Turske).

No, postoje zapisi da je Sveto Platno 544. godine bilo evidentirano u Edessi (gradu i pokrajini na prostoru današnje jugoistočne Turske, 40 km sjeverno od sirijske granice, današnji grad Urfa), a koji je oko 150. godine nakon Krista slovio za jedno od prvih kršćanskih središta. Potom je 944. godine premješteno u Konstatinopolis – Carigrad, odakle je privremeno nestalo 1024. godine uslijed razaranja grada.

Sveto Platno čuva se u torinskoj katedrali od 1578. godine do danas

Potom, povijest bilježi da se od 1353. godine Sveto Platno nalazilo u crkvi u Lireyju u pokrajini Champagne u Francuskoj, kada je došlo u posjed istaknutog plemića Geoffreya de Charneya. To je, ustvari, i prvi službeni zapis o postojanju Svetog Platna. Stotinu godina kasnije, 1453., Margaret de Charney ustupa Sveto Platno vojvodi Ljudevitu I. Savojskom, koji ga skriva u kapelici u francuskom Chambéryju, glavnom gradu savojskih knezova. Znakovito je da je Sveto Platno bilo u posjedu ove obitelji sve do 1983. godine.

U požaru u samostanu u Chambéryju, 4. prosinca 1532. godine, Sveto Platno je oštećeno te su i danas vidljivi spaljeni dijelovi tkanine i rupe nastale u spomenutom požaru uslijed otapanja srebra sa škrinje-relikvijara u kojemu je bilo spremjeno. Za vrijeme požara Sveto Platno bilo je presavijeno u 48 dijelova, te je iz tog razloga prilično stradalo u požaru budući da je otopljeno, vrelo, srebro probilo sve slojeve Svetog Platna.

Katedrala u Torinu / Foto: Vatican Media

Naposljetku, 1578. godine vojvoda Emanuel Filiberto od Savoje premjestio je Sveto Platno u torinsku katedralu sv. Ivana Krstitelja, kako bi skratio put milanskom nadbiskupu sv. Karlu Boromejskom koji mu se kanio pomoliti i pokloniti, te tako ispuniti zavjet zahvale za spas od kuge u Milanskoj nadbiskupiji.

Sveto Platno otad je i trajno pohranjeno u torinskoj katedrali, zato i nosi naziv Torinsko platno.

Sveto Platno ipak se u pojedinim, doduše rijetkim, povijesnim dionicama, ponajprije zbog ratova ili drugih lokalnih društveno-političkim napetostima – ali i u nekim prigodnim pobožnostima, kako bi ga mogli vidjeti i pomoliti se pred njim vjernici ili znatiželjnici izvan samog Torina – privremeno premještalo na druge lokacije izvan Torina.

Papa Julije II. odlučio izgraditi novu baziliku sv. Petra gdje bi se čuvalo Sveto Lice

Prvi zapisi o Svetom Licu na velu iz Manoppella, na kojemu je oslikano lice za koje se vjeruje da prekrivalo glavu Isusu Kristu u trenutku uskrснуća, vežu se uz početak 8. stoljeća. Točnije, navodi se da je, nakon što je iz sigurnosnih razloga sklonjeno iz Isusova groba u Jeruzalemu, nakon više selbihi po Bliskom istoku, malo svilenom platno dimenzija 24 cm x 17,5 cm, završilo u Konstatinopolisu odnosno Carigradu (danas Istanbulu).

Otao Carmine Cucinelli, rektor svetišta Svetog Lica u Manoppelli / Foto: CNS/Paul Haring

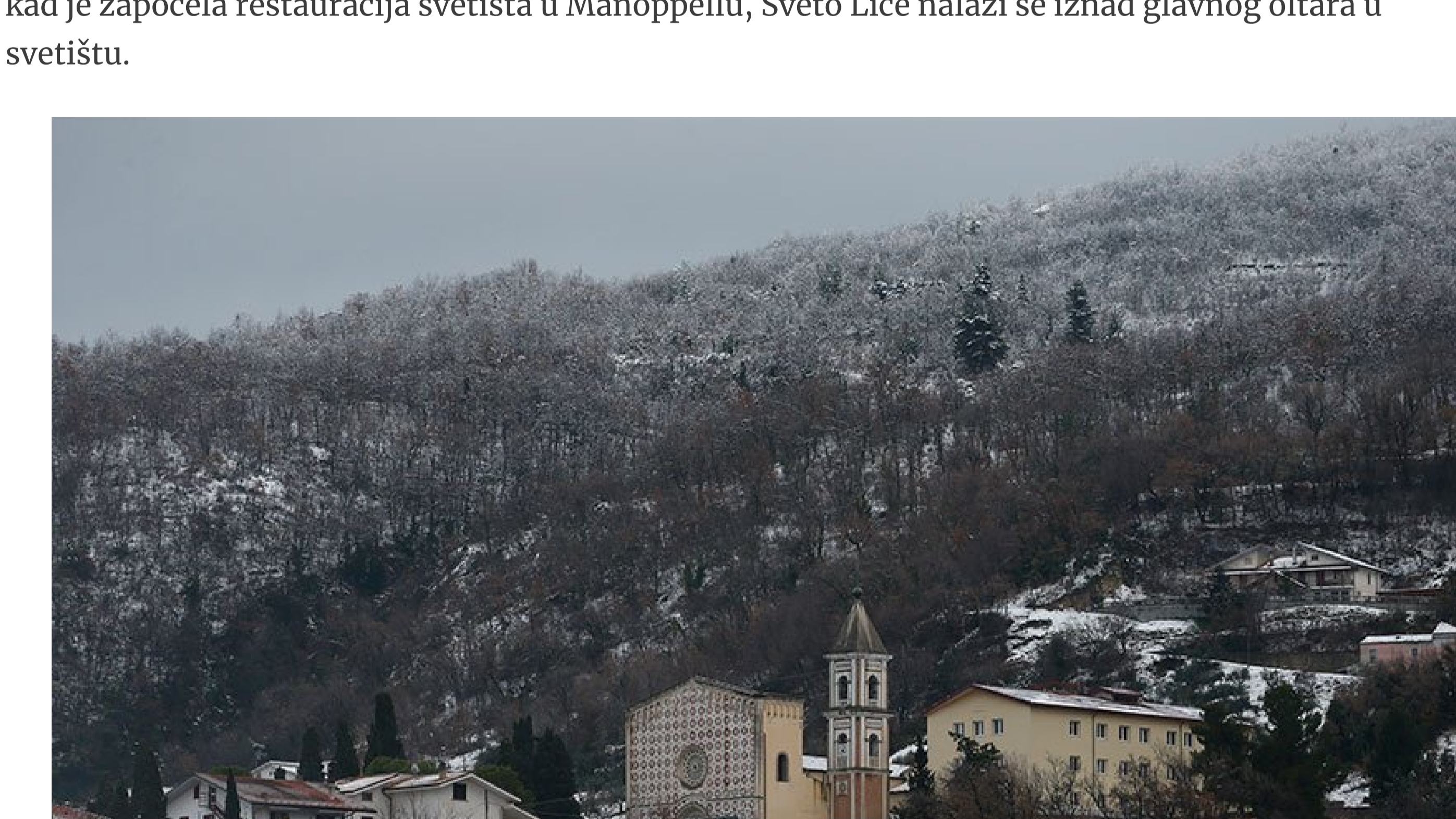
Od tamo ga je 705. godine carigradski patrijarh Kalinik I. poslao na sigurno u Rim, uslijed ratnih trzavica na području Bizanta. Iako je dio istraživača smatrao da je to zapravo tzv. Veronikin rubac jer podsjeća na šestu postaju križnog puta, odnosno trenutak kad Veronika daje napaćenom Isusu rubac tijekom nošenja križa da obriše znoj i krv sa svoga lica te da se tako oslikalo lice na tome rupcu, veći dio znanstvenika i sindologa (stručnjaka za sveta platna) skloniji je varijanti da se radi o malenom platnu kojim je bio pokriveno Isusovo lice u kamenoj grobnici u vlasništvu Isusova učenika Josipa iz Arimateje.

O kako značajnoj kršćanskoj relikviji se radi možda najbolje svjedoči podatak da je 1506. godine papa Julije II. odlučio na mjestu tadašnje vremenšne starokršćanske bazilike sv. Petra u Rimu – koju je na mjestu mučeništva sv. Petra još 326. godine na molbu pape Silvestra I. dao izgraditi car Konstantin Veliki (vladao Rimskim Carstvom 306. – 337.) – odlučio podignuti najveću crkvu kršćanskog svijeta, a koja se gradila punih 120 godina, kako bi se, među ostalim, u njoj čuvala ova relikvija.

Sveto Lice od 1960. godine nalazi se iznad glavnog oltara u Svetištu u Manoppelli

No, tijekom izgradnje ove goleme crkve, Sveto Lice tajanstveno nestaje iz Rima. Jedan dio povjesničara smatra da je relikvija ukradena 1527. godine za opsade i zauzimanja Rima od strane vojske njemačko-španjolskog kralja Karla V. Habsburškog.

No, bilo kako bilo, od 16. stoljeća Sveto Lice se veže uz malo talijansko mjesto Manoppello. Točnije, prvi povijesni zapis o Svetom Licu u Manoppelli datira iz 1608. godine, koje je u to vrijeme bilo pohranjeno u prostorijama tamošnjeg crkve odnosno samostana. Od 1960. godine do danas, odnosno kad je započela restauracija svetišta u Manoppelli, Sveto Lice nalazi se iznad glavnog oltara u svetištu.

Svetište Svetog Lica u Manoppelli / Foto: CNS/Paul Haring

Kršćanstvo (ni)je od beskraje važnosti

Nakraju drugog dijela feljtona, a kao svojevrsni uvod u treći dio, najznačajniji, citirat ćemo irskog kršćanskog pisca Clivea Staples Lewisa (1898. – 1963.), rođenog u Belfastu, nekad zadržtog ateista, koji je, među ostalim, napisao sljedeće: „Kršćanstvo je tvrdnja koja, ako je neistinita, nema nikakve važnosti, a ako je istinita, onda je od beskraje važnosti. Jedino što ne može biti je osrednje važna.“

Autor:

Ivan Matić Nević (ivan.matic1976@gmail.com)

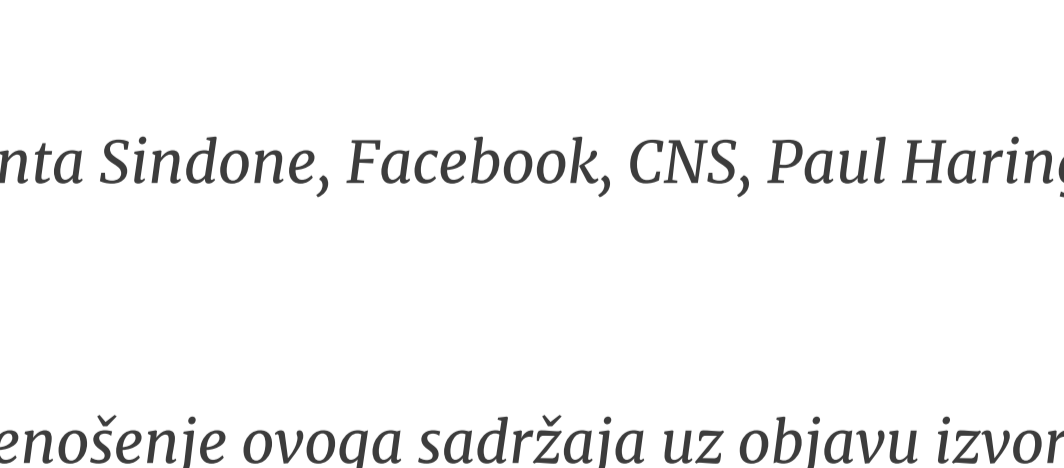
Fotografije:

[Fotografije](#), [manoppello.eu](#), [Santa Sindone](#), [Facebook](#), [CNS](#), [Paul Haring](#)

P.S. Dopušteno je drugim medijima prenošenje ovoga sadržaja uz objavu izvora i autora.

U sljedećem nastavku (3/6):

Pregled značajnijih znanstvenih istraživanja provedenim na Torinskom platnu i Svetom Licu na velu iz Manoppella

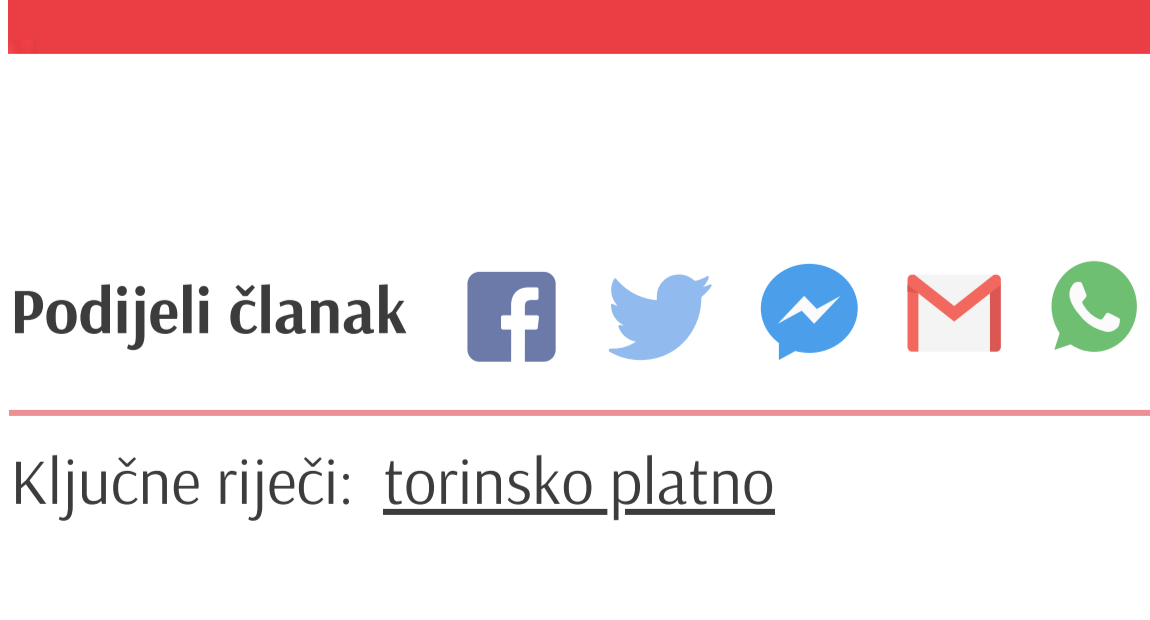
Podijeli članak [f](#) [t](#) [w](#) [M](#) [g](#)

Ključne riječi: [torinsko platno](#)

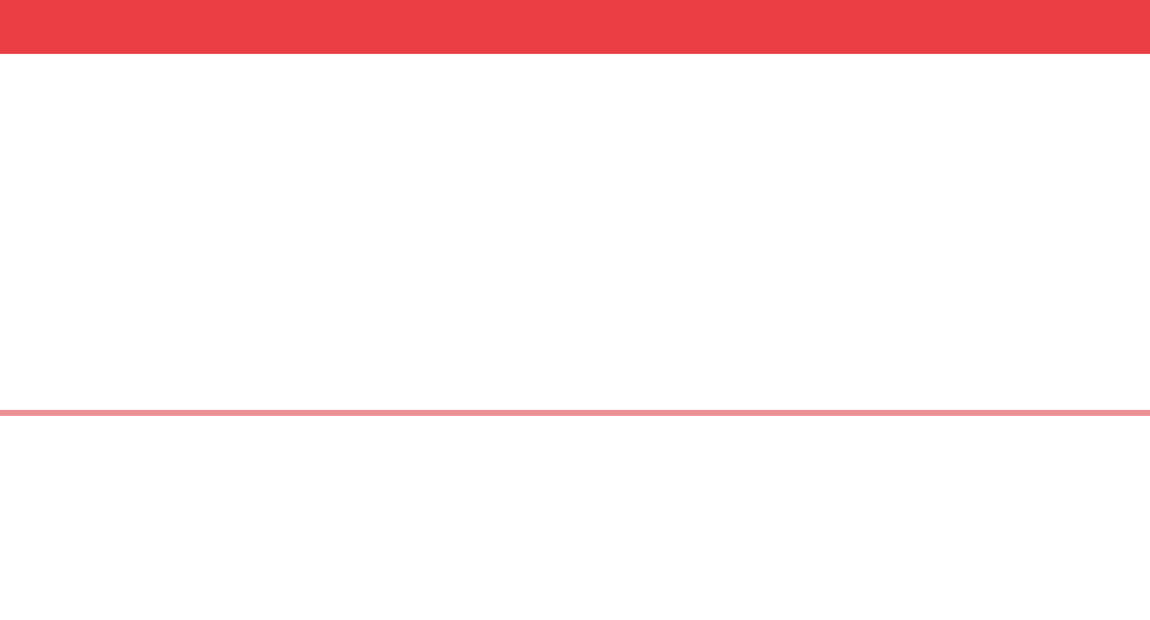
KONTAKTIRAJTE NAS

Ukoliko imate prijedlog za vijest, pošaljite nam na info@hkm.hr

SLUŠAJTE HKR

UTORAK 21:00 Radost ljubavi u obitelji s gostima iz Riječke nadbiskupije

SRJEDA 18:00 Dr. Paula Podolski o zdravlju doji

SRJEDA 8:10 Hrvatski školski sindrom 5.0

SVAKODNEVNO U 7:30 Fra Krunoslav Kocijan: Znamo li mi biti iskreni prijatelji? Imamo li pravih prijatelja?

VJESTI

KONTAKT

IMPRESSUM

PRAVILA Prenošenja Sadržaja

OPĆI UVJETI KORIŠTENJA

PRAVILA PRIVATNOSTI